

**ЗВ'ЯЗКИ З ГРОМАДОЮ (COMMUNITY-RELATIONS - CR)
ЯК ТЕХНОЛОГІЯ ВИРІШЕННЯ КЛЮЧОВИХ ПРОБЛЕМ
КОМУНІКАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВІТЧИЗНЯНОЇ СИСТЕМИ
МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ**

Досліджується система зв'язків з громадою, здатна вирішувати численні проблеми території: організаційні, структурні, проблеми відкритості, правові, інформаційно-технологічні, кадрові, культурно-освітні проблеми. CR (зв'язки з громадою) виділяються у системі місцевого самоврядування як окремий вид комунікативної діяльності, мета яких полягає у формуванні ефективної системи комунікацій органу місцевого самоврядування з його громадою.

Ключові слова: комунікативна діяльність, комунікативна діяльність органу місцевого самоврядування, PR - зв'язки з громадськістю, CR - зв'язки з громадою.

Natalya Kolisnichenko

*PhD in Public Administration,
Associate Professor of ORIPA NAPA, Office of the President of Ukraine*

**COMMUNITY-RELATIONS (CR) AS THE TECHNOLOGY FOR
SOLVING KEY PROBLEMS OF COMMUNICATIVE ACTIVITY IN
NATIONAL SYSTEM OF LOCAL SELF-GOVERNMENT**

In the article the system of relations with the community, capable to solve a set of problems (organizational, structural, legal, human, cultural and educational problems, information technology and openness problems) is studied. CR (community relations) is allocated to the local government system as a separate communication activity aimed to establish an effective system of local government communication with its community.

Numerous problems of setting up and implementation of communication by local authorities are about dialogue between local government and community, as well as organizational, structural, legal, human, cultural and educational components of their activity. Among the main reasons that prevent cooperation between the public

and local authorities are corruption in government, lost of people's trust to the government and that their participation in decision-making can be effective, unwillingness of the authorities to cooperate with the public etc.

One of the problems of local councils is that they do not involve territorial community to discuss draft decisions and do not give them opportunity to make proposals on the agenda. Thus, there is no efficient realisation of the mechanism for public participation in local policy.

Radical changes in Ukrainian society during the transition to the new system of social relations determine the need for the development, approval and adoption of a new paradigm of social values between authorities and community at the local level. Important role in implementing the new paradigm of social values is played by the system of relations with the community, capable to solve many problems: legal, organizational, structural, human, cultural and educational, problems of openness, information technology.

The nature of local government, which is intended to take into account and reflect the real interests of citizens, the development of the territories is to be based on constructive cooperation between four actors: the citizens who represent a community; civil society organizations that are designed to represent and protect the interests of citizens; local governments and their executive bodies representing the interests of local communities; local authorities, which are designed to provide balance between local and national interests.

The use of complex tools, methods and procedures in managing information systems - innovative socio-cultural technology of "community relations» (CR) that is relations with the community, aimed at providing interactive relationship between local governments and community focused into public opinion, civic engagement, credibility and trust to local government is of special urgency in Ukraine.

Therefore, the essence of CR is management in such areas as public opinion, positive image of local government and its officials, and others. In this case the PR subjective pattern includes basic actors (for whom the CR is provided) and technological actors who provide CR directly. In the process of these actors activity the public communication is emerging. The nature and content of CR are defined with goals and objectives of the basic actor in the management sphere in its complex communication with other actors.

The results of CR correlate with its objective and nature and make a set of phenomena: the communicative environment of the local authority; community opinion on local government; reputation of the local government.

Considering CR organization at the level of local government structures, we note here that communication should be based on the principle of two-way communication, and give the community the opportunity to understand the policy of

the council, to discuss it, to take a position that corresponds to its own interests, and capabilities of local governments. Meanwhile, the current practice of CR in local government as a form of PR is often constructed as propaganda of its chairman's success based on his/her personal preferences. To overcome this situation it is necessary to provide: the separation of functions between PR-service units and other structures of the councils; the implementation of the principle of mutual complementarity of these structures; proactive strategic and tactical planning and control of PR-activities.

Keywords: communicative activity, communicative activities of the local government, PR - public relations, CR - community relations.

Наталья Колисниченко

*доцент ОРИГУ НАГУ при Президенте Украины,
кандидат наук с государственного управления, доцент*

СВЯЗИ С ОБЩЕСТВЕННОСТЬЮ (COMMUNITY-RELATIONS - CR) КАК ТЕХНОЛОГИЯ РЕШЕНИЯ КЛЮЧЕВЫХ ПРОБЛЕМ КОММУНИКАТИВНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ СИСТЕМЫ МЕСТНОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ

Исследуется система связей с общественностью, способна решать многочисленные проблемы территории: организационные, структурные, проблемы открытости, правовые, информационно-технологические, кадровые, культурно-образовательные проблемы. CR (связи с общественностью) выделяются в системе местного самоуправления как отдельный вид коммуникативной деятельности, цель которых заключается в формировании эффективной системы коммуникаций органа местного самоуправления с его обществом.

Ключевые слова: коммуникативная деятельность, коммуникативная деятельность органа местного самоуправления, PR - связи с общественностью, CR - связи с общественностью.

Постановка проблемы. Актуалізація комунікативного аспекту становить важливий напрям підвищення ефективності місцевого самоврядування. Реалізація стратегічних завдань розвитку України, окреслених Президентом у «Стратегії сталого розвитку «Україна 2020» [4] щодо децентралізації та реформи державного управління потребує активізації системного процесу

взаємодії громадян та органів влади і місцевого самоврядування, що забезпечує можливість громадян бути реально задіяними в ухвалення публічних рішень, які впливають на життя всієї громади. Децентралізація влади створює нову ситуацію у взаєминах громадян із місцевою владою, коли органи місцевого самоврядування дедалі більше залежать від громадян та їхніх об'єднань. За цих умов владні структури вже не можуть ефективно виконувати свої функції без взаємодії з громадою. В умовах демократії від них, крім суто управлінських зусиль, вимагається цілеспрямоване формування громадської думки, опора на неї, вміння систематично здійснювати постійну, двосторонню комунікацію з громадськістю. Все це спричинило створення в органах місцевого самоврядування спеціальних структур зі зв'язків із громадськістю (паблік рілейшнз, PR), які мають забезпечувати не просто інформування, а постійний діалог із громадою.

Мета статті – визначити сутність та основні характеристики зв'язків з громадою (community-relations - CR) як технології розв'язання ключових проблем комунікативної діяльності місцевого самоврядування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різні аспекти комунікації та комунікаційних технологій розглядали В. Андрієвська, М. Буланова-Топоркова, В. Грищенко, В. Монахов, Н. Морзе, К. Нісімчук, О. Пехота, О. Спірін Н. Олефіренко, О. Пометун. Роль комунікаційного менеджменту досліджували такі вчені, як Шпак Н. О., Прус Л. Р., Орлова Т. М. та інші. Питанням використання комунікації в управлінні присвячено праці дослідників: І. Арістової, В. Бебика, О. Берегової, М. Головатого, Н. Драгомирецької, А. Єрмоленка, О. Зернецької, С. Кащавцевої, В. Козбаненка, В. Конецької, В. Королька, В. Малиновського, А. Мельник, В. Лісничого, Т. Ляпіної, Н. Нижник, Г. Почепцова, Т. Притиченко, Є. Ромата, В. Рубцова, І. Слісаренка, С. Серьогіна, М. Томенка, Є. Тихомирової, Ю. Шемшученка та ін. Численні українські дослідження присвячені проблемам зв'язків з громадськістю в системі функцій державного управління (К. Мельникова, С. Рязанова, М. Свірін та ін.).

Невирішені частини загальної проблеми. Віддаючи належне науковій і практичній значущості праць, в яких розглядаються різні аспекти досліджуваної проблеми, все ж наголосимо очевидну відсутність у вітчизняній науці комплексного дослідження зв'язків з громадою як складової комунікативної діяльності в органах місцевого самоврядування. Впровадження в практику місцевого самоврядування України визначених і науково обґрунтованих положень щодо реалізації новітніх форм організації комунікативної діяльності сприятиме ефективному налагодженню двостороннього діалогу місцевих рад з громадами.

Виклад основного матеріалу. Численні проблеми налагодження та реалізації комунікацій органами місцевого самоврядування стосуються питань налагодження діалогу місцевої влади та громади, організаційної, структурної, правової, кадрової та культурно-освітньої складової їхньої діяльності. Серед основних причин, які заважають співпраці громадськості з місцевою владою, відомими є такі, як-от: корупція в органах влади, зневіра людей у тому, що їх вплив на владу може бути дієвим, неготовність органів влади співпрацювати з громадськістю, непрозорість органів влади, відсутність інформації щодо її рішень.

Далеко не у всіх випадках з боку місцевої влади, місцевого голови та організацій громадянського суспільства ефективно використовуються доступні форми демократії участі, партисипативної демократії, зокрема – можливості громадських рад, громадських слухань як елементи комунікації та суспільного діалогу. Відповідна ситуація почасти продовжує попередні традиції у комунікації влади та громади, організацій громадянського суспільства. Існує низка тенденцій у розвитку партнерства між громадою, неурядовими організаціями та владою. Зокрема, відсутність механізмів впливу громади на представників влади, які не виконують своїх повноважень.

Одним з недоліків роботи рад є те, що місцева влада не залучає територіальну громаду до обговорення проектів рішень та не дає їм можливість вносити свої пропозиції до порядку денного. Таким чином, не забезпечується механізм участі громадськості у формуванні місцевої політики. Під час формування порядку денного сесії місцевої ради думка громадських організацій не враховується, громадське обговорення практично всіх питань не відбувається. В радах спостерігається відсутність практики публічного обговорення проектів рішень, що негативно впливає на інформованість депутатського корпусу, громадськості та місцевих ЗМІ про їхній зміст та можливі наслідки. Відповідна ситуація стосується не тільки поточних питань життя територій, але й доволі резонансних подій для всієї громади.

Влада акцентує увагу лише на таких інструментах комунікації з громадою в процесі обговорення рішень, як громадські слухання та громадська рада. Проте, ефективність саме цих інструментів має сумнівний характер, оскільки громадські слухання зазвичай проходять малоконструктивно, а діяльність громадської ради має нестабільний та малоефективний характер. Натомість такі механізми, як місцева ініціатива чи місцевий референдум поки не реалізовані. Почасти неефективність використання механізмів громадської участі з боку місцевої влади пояснюється не тільки позицією депутатів чи мера, але й пасивністю самої громади, відсутністю ініціатив стосовно системної комунікації.

Радикальні перетворення в українському суспільстві при переході до нової системи суспільних відносин обумовлюють необхідність в розробці, утвердженні та прийнятті на місцевому рівні нової парадигми соціальних цінностей між владою і громадою. У реалізації нової парадигми соціальних цінностей важливу роль відіграє система зв'язків з громадою, здатна вирішувати численні проблеми території: організаційні, структурні, проблеми відкритості, правові, інформаційно-технологічні, кадрові, культурно-освітні проблеми.

Організаційні проблеми. В процесі реформування вітчизняної системи місцевого самоврядування у функціонуванні її органів склалася така модель комунікативної діяльності, котру можна схарактеризувати як контрольовану односторонню комунікацію від органу до цільових груп. Головне завдання, яке розв'язують органи місцевого самоврядування, здебільшого зводиться до формування позитивного сприйняття населенням їхньої діяльності та діяльності їх вищих посадових осіб. Недоліком такої моделі є слабка орієнтація на активне використання різноманітних форм зворотного зв'язку із громадою, що, зрештою, зумовлює неефективність здійснюваних PR-акцій. Як результат, подальший розвиток комунікативної діяльності місцевих органів влади в Україні має відбуватися шляхом інтенсивнішого запровадження моделі, яка характеризується двосторонньою симетричною комунікацією влади й громади. Відтак, проблема комунікації влади з громадою полягає навіть не в інформуванні, а в невмінні сторін чути одна одну, в першу чергу це стосується влади. Досвід проведення консультацій з громадськістю, а це громадські слухання, обговорення, круглі столи та інші заходи, в тому числі й електронні консультації, свідчить, що механізмів опрацювання пропозицій органом влади фактично не існує. У концептуальному плані підґрунтям цієї моделі має стати переконання в тому, що для зміни іміджу та зміцнення репутації органів самоврядування та їхніх посадовців потрібно, передусім, спрямувати діяльність останніх на посилення злагоди із громадою та її цільовими групами. У практичному плані органи самоврядування мають бути готові, в разі потреби, вносити зміни не лише в характер своїх зв'язків із громадою, а й у характер своєї діяльності в цілому, зокрема й у стратегічні пріоритети.

Структурні проблеми. Структурні підрозділи органів місцевого самоврядування у відповідності до їх функціонального призначення та компетенції, що виконують інформаційно-аналітичні функції та забезпечують зв'язки з засобами масової інформації і комунікації з громадськістю, стикаються у своїй діяльності із такими проблемами: виключення інформаційних служб з процесу підготовки, обговорення та прийняття управлінських рішень; нечіткість внутрішньої структури інформаційних служб

– і як наслідок розпорошеність їх функцій; відсутність взаємодії між службами інформації й іншими структурними підрозділами органу самоврядування, наслідком чого є обмежений доступ до інформації всередині органу.

Проблеми відкритості. Спостерігаються негативні тенденції стосовно відкритості місцевих органів влади, оприлюднення інформації місцевих рад про свою діяльність, відсутність політичної волі до відкритості та прозорості діяльності місцевої влади. Так, засідання місцевих рад відбуваються не публічно, застосовується подекуди практика вибіркового оприлюднення проектів рішень. Зокрема, громадяни не мають змоги відвідати засідання сесії. Серед найбільших недоліків роботи є те, що місцева влада не залучає територіальну громаду до обговорення проектів рішень та не дає їм можливість вносити свої пропозиції. На сайті рад та у газетах завчасно, за 20 днів до сесії, як того вимагає Закон України «Про доступ до публічної інформації», не публікуються порядок денний та проекти рішення чергової сесії ради. Таким чином, громада не може не лише впливати на формування місцевої політики, але й не має ніякого доступу до більшості тих рішень, які приймаються радою.

Правові проблеми. Існує правова невизначеність функціонального статусу служб інформації та її керівників, що спричиняє суміщення функцій керівника прес-служби та прес-секретаря органу. Це призводить до того, що прес-служба скоріше виконує сервісну роль, тобто обслуговує інформаційні потреби органу, ніж несе відповідальність за зв'язки з громадськістю власне органу.

Інформаційно-технологічні проблеми. Практика демонструє появу більшого рівня відкритості місцевих рад, місцевих голів, зокрема, насамперед в контексті використання нових інформаційних технологій, модернізації веб-сайтів. Там, де у місцевої влади присутня політична воля, відбувається системне оприлюднення інформації про її діяльність, не керуючись вибілковими критеріями в плані виставлення тих чи інших повідомлень, звітів, проектів рішень. Так, на сьогодні спостерігається достатня кількість здобутків у реалізації політики відкритості та залучення до врядування представників громад («електронне врядування», «прозорий офіс», спостереження за перебігом пленарних засідань в мережі Інтернет, сертифікація за антикорупційним стандартом ISO, система інституцій підтримки діяльності органів самоорганізації населення, ресурсні центри звернення громадян, як, наприклад, «Цілодобова варта» у м. Вінниці та ін.). Ці заходи на рівні місцевої влади сприяють збільшенню довіри до неї з боку громади. Так, експлуатація веб-сайту місцевої ради створює додаткові можливості для мешканців території ознайомитися з проектами рішень ради та вже ухваленими документами. Позитивну роль в цьому процесі також відіграє діючий регламент ради, який містить чимало норм, що сприяють більшій прозорості.

Кадрові проблеми. проблемою є незадовільне кадрове забезпечення інформаційних служб. На сьогодні в діяльності інформаційних служб переважаючими методами комунікації є прес-посередництво, яке має одно-цільовий ефект інформування громади. Актуальною потребою має бути напрацювання стратегічних методів комунікації та їх пріоритет, що охоплюють вивчення та аналіз стану громадської думки в умовах реформ, узагальнення соціологічних, психологічних та економічних досліджень, розробка перспективних програм просвітницько-виховної та пропагандистської роботи серед різних цільових груп громадськості. А це, у свою чергу, вимагає відповідних компетентностей від тих, хто працює у відповідних службах. Слід визнати, що в Україні продовжує залишатися невирішеною проблема підготовки спеціалістів-професіоналів у сфері комунікацій та зв'язків з громадою в системі управління, відсутні повноцінні навчальні програми та підручники, в яких би глибоко висвітлювались концептуально-категорійні й технологічні основи зв'язків з громадою як важливої теоретико-прикладної складової процесу державного управління в умовах децентралізації влади. Бракує фахівців високого гатунку в сфері PR в органах місцевого самоврядування. За таких умов професійна підготовка спеціалістів по зв'язках з громадськістю повинна отримати самостійне місце в системі вищої школи України.

Культурно-освітні (просвітні) проблеми. Для працівників місцевих органів влади країн сталої демократії характерно те, що там кожен знає загальну ціль, а не тільки свої функціональні обов'язки, прописані в посадовій інструкції. Там працюють підрозділи з внутрішніх комунікацій, які здійснюють корпоративну роботу всередині колективу. Для України важливою є проблема просвіти громад (мешканців громад). Частина стратегічних питань розвитку територій залишаються маловідомою для громади та формується до імплементації в межах вузької команди управлінців; бракує елементів популяризації впровадження нових дієвих практик врядування. Зокрема достатньо обмежене коло зацікавлених осіб можуть розуміти процеси та оцінити ефективність використання бюджету, економічні та соціальні вигоди прийнятих рішень, стратегічних напрямків розвитку громад та ін. Залишається сподіватися, що зі становленням комунікативної культури українського суспільства буде зміцнюватися й політична воля до впровадження стандартів комунікації в роботі органів влади.

Для ефективного управління особливо важливі та необхідні комунікації, які допомагають визначити, наскільки суспільство підтримує управлінські рішення. PR (паблік рилейшнз) - зв'язки з громадськістю – розглядається як складова державного управління та міжнародного і міждержавного

спілкування. С. Колосок у своїх дослідженнях ролі PR в системі державного управління визначає зв'язки з громадськістю як постійний комунікативно-психологічний прямий та зворотній контакт органів управління будь-якої системи з громадськістю з метою створення, формування та функціонування позитивного іміджу управління, що впливає на виникнення сприятливого середовища для взаємодії обох сторін [2, с. 7]. Тобто в даному випадку зв'язки з громадськістю розглядаються як певна підсистема більш масштабної комунікативної діяльності – взаємодії. Така взаємодія (влади та громадськості) має бути системною. Від уміння зрозуміло й переконливо пояснити громадянам про дії та рішення, які приймаються для покращення їхнього життя, залежить не лише успішність місцевої влади, а й держави загалом.

В умовах демократизації та інтелектуалізації суспільного життя PR відрізняються від пропаганди, яка була притаманною тоталітарному суспільству. Завдання, яке повинні ставити перед собою відповідальні за PR в органах місцевого самоврядування, полягають в інформуванні та залученні громадян до процесів місцевого самоврядування, впровадження «технологій прозорості» в діяльність органів влади. Дуже важливо, щоб цей процес взаємовідносин будувався і утримувався на засадах довіри населення до влади, коли, за висловом І. Ібрагімової, управління PR використовуються владою як «мистецтво справляти належне враження» в процесі продажу інформації, а громадянами – оцінювати, сприймати і схвалювати її «відповідно до власних очікувань» [1]. При цьому необхідно враховувати, що громадська думка – це дуже мінливий феномен. Вона не може залишатися однозначно визначеною, оскільки в ній самій приховано потенціал до змін, що відбуваються внаслідок появи нової інформації, нової її інтерпретації або нових подій. Завдання органу самоврядування у цьому випадку полягає у досягненні випереджаючого інформаційного ефекту у формуванні громадської думки через проведення системної інформаційно-роз'яснювальної роботи серед населення у тісній взаємодії із засобами масової інформації.

Термін «паблік релейшнз» є, вочевидь, тим терміном, що за своєю множинністю і багатозначністю тлумачень переважає решту категорій системи комунікацій. Дослівний переклад з англійської терміну «public relations» як «зв'язки з громадськістю» відображає лише одну зі сфер його функціонування, не виражаючи суттєвого значення цього поняття.

Мета PR полягає у формуванні ефективної системи комунікацій органу влади з його громадськістю, за якої досягається їх оптимальна взаємодія. У системі місцевого самоврядування ми як окремий вид виділяємо CR (зв'язки з громадою), мета яких полягає у формуванні ефективної системи комунікацій органу місцевого самоврядування з його громадою. Основні характеристики

CR є відображенням характеристик PR. Тому надалі розкриємо природу CR у системі місцевого самоврядування.

Враховуючи природу місцевого управління, яке покликане реально враховувати та відображати інтереси громадян, розвиток територій має базуватися на конструктивній співпраці чотирьох ланок: громадян, що є представниками певної громади; організацій громадянського суспільства, які покликані представляти та захищати групові інтереси громадян; органів місцевого самоврядування та їх виконавчих органів, що представляють інтереси територіальних громад і наділені певними повноваженнями зі забезпечення відповідних інтересів; місцевих органів виконавчої влади, які покликані забезпечувати баланс місцевих і національних інтересів [5, с. 10].

Кожна територіальна громада має широке коло інтересів, а тому потребує оперативної реакції на місцеві проблеми з боку всіх елементів системи управління. Організації громадянського суспільства є важливим учасником демократичного розвитку та захисту прав людини на місцях.

Особливої актуальності набуває використання комплексу засобів, методів, операцій, прийомів та процедур системи управління інформацією - інноваційної для України соціально-культурної технології «community relations» (CR) - зв'язки з громадою, що спрямовані на забезпечення діалогових відносин між органами місцевого самоврядування і громадою, урахування та цілеспрямоване формування громадської думки, стимулювання громадянської активності, підвищення авторитету та довіри до органів місцевого самоврядування.

Відтак, предметом CR є управління такими сферами, як позитивна громадська думка, привабливий імідж органу місцевого самоврядування та його посадовців тощо. При цьому до суб'єктної структури PR включаємо базисні суб'єкти (для яких здійснюється CR), і технологічні суб'єкти, що безпосередньо здійснюють CR. У процесі діяльності цих суб'єктів виникає публічна комунікація. Характер і зміст CR визначаються цілями й завданнями діяльності базисного суб'єкта в сфері управління комплексом своїх комунікацій з іншими суб'єктами. Результати CR корелюють з його метою й предметом – і становлять сукупність таких феноменів: оптимальне комунікативне середовище базисного суб'єкта – органу місцевого самоврядування; позитивна думка громади про орган місцевого самоврядування; репутація органу місцевого самоврядування.

Суб'єктна структура інституту CR містить такі групи елементів: базисні й технологічні суб'єкти; суб'єкти регламентації, самоврядування, саморегулювання, освіти і підготовки кадрів для CR-діяльності; суб'єкти, що досліджують CR. Невід'ємним атрибутом інституту CR є розвинена

нормативна система, що формує межі, порядок функціонування та визначає характер дії суб'єктів CR-діяльності. В Україні підґрунтям цієї системи виступають норми Конституції, законодавчі акти, що регламентують діяльність ЗМІ, поширення реклами, проведення виборчих кампаній тощо.

Зміцнення інституту CR ми пов'язуємо з послідовним переходом від простих моделей організації зв'язків із громадськістю (прес-посередницької, інформаційної), де комунікаційні процеси спрямовані переважно від влади до громадськості, до технологічних моделей, які перетворюють CR на складову стратегічного соціального управління територіями, що забезпечує взаєморозуміння і співпрацю між органом місцевого самоврядування та громадою. Внаслідок цього процесу формуються фундаментальні принципи, котрі визначають сутність сучасного інституту CR. До них належать принципи демократії, альтернативності, громадянської злагоди й технологічності. Важливим є розуміння того, що CR у системі місцевого самоврядування виступають як функція управління і мають бути безперервними, планованими й орієнтуватися не тільки на сьогоднішніх партнерів, а й на майбутніх. Саме в цій спрямованості на перспективу полягає найважливіша особливість комунікативної діяльності [3].

Роль CR полягає в становленні громадської думки як важливого інструменту подолання відчуження між самоврядними чинниками та представниками громади, формування відповідного іміджу місцевої влади. Сутність CR в органах місцевого самоврядування обумовлюється конкретно-історичними умовами організації цього рівня соціального управління. Розглядаючи організацію CR на рівні структур місцевого самоврядування, зазначимо, що комунікація тут має будуватися за принципом двостороннього зв'язку, давати громаді можливість розуміти політику відповідної ради, обговорити її, зайняти позицію, яка відповідає і її власним інтересам, і можливостям органів місцевого самоврядування. Тим часом сучасна практика CR в органах місцевого самоврядування як різновид PR часто будується як пропаганда успіхів голови ради з урахуванням особистих преференцій останнього. Подолання такої ситуації вбачаємо: в розмежуванні функцій PR-служб та інших структур рад; в реалізації принципу взаємної доповнюваності цих структур; у випереджувальному стратегічному і тактичному плануванні та контролі PR-діяльності.

Висновки. Усунення громадян від процесу прийняття рішень спричинює те, що громадськість не довіряє органам влади та їхнім рішенням. Ставлення громадськості до місцевої влади буде позитивним, якщо органи місцевого самоврядування почнуть активніше вивчати думку громади з найважливіших питань і зважати на неї у процесі прийняття рішень з нагальних проблем життя

територій. Причому особлива роль у цій роботі має належати раді як представницькому органу, чия діяльність має бути публічною, і яка покликана розв'язувати стратегічні проблеми місцевого рівня.

Література.

1. Ібрагімова І. Паблік рілейшнз і державне управління // Вісник УАДУ. – 2002. - №4. – С. 242-248.

2. Колосок С.В. Зв'язки з громадськістю у формуванні іміджу органів державного управління: Автореф. дис. ...канд. наук з держ. упр.: спец. 25.00.01 «Теорія та історія державного управління» / С.В. Колосок – К., 2003. – 20 с.

3. Малик Ю. Зв'язки з громадськістю – складова комунікативної діяльності державних службовців / Малик Ю. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Edu/2008_16_17/fail/Malyk.pdf.

4. Указ Президента № 5/2015 «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/18688.html>

5. Участь громадськості у процесі прийняття рішень на місцевому рівні [Текст] : посіб. – К. : Ленвіт, 2012. – 64 с.